

WIE IS DIT?

 . . . Heer, en de—de dingen die Hij beloofde. En elke belofte die Hij deed is waar. En we kijken uit naar de tijd van Zijn verschijnen. En terwijl we die Dag zien naderen, dat uur komend, het maakt dat wij onszelf willen onderzoeken, een inventaris van onszelf opmaken en gewoon nagaan waar we staan.

² Ik hoorde net, toen ik buiten in de tuin kwam, mijn goede vriend daar, dat een echt maatje van mij de dood nabij is, met kanker. En ik wil graag dat de gemeente voor Broeder Rogers bidt. En hij is. . . ik wil er van de week naartoe gaan om hem te zien. Hij woont in een stad, ongeveer vijftig, zestig kilometer ten zuiden van hier, Milltown, Indiana. En ik wil naar hem toe om hem te bezoeken. Hij is een veteraan van de Eerste Wereldoorlog. En hij werd niet lang geleden geopereerd, en de dokters naaiden hem gewoon weer dicht, want ze zeiden “dat een operatie geen zin had. Hij was stervende.” En hij had het net vernomen, geloof ik, vrijdag of zaterdag was het, dat hij net had vernomen dat hij kanker had.

³ Maar er is één geweldig ding gebeurd. Hij zei “dat er in de kamer,” toen hij het—het ziekenhuis binnenging, “dat er een regenboog in de hoek verscheen.” En hij stond er een tijdje naar te kijken. En dat was Gods teken van een verbond. Natuurlijk vertegenwoordigt de regenboog altijd een verbond.

⁴ God houdt Zijn verbonden. Hij doet Zijn belofte. En u en ik kunnen er een doen en moeten het verbreken, want we—wij weten gewoon niet wat morgen inhoudt. Maar God kan er geen doen, en het verbreken, want Hij weet wat morgen inhoudt. Ziet u? Hij weet alles over onze moeiten en wat er aan de hand is. En Hij wist alles wat er zou zijn voordat het er was. Voor de grondlegging van de wereld wist Hij precies wie wel en wie niet zou zijn.

⁵ En is het niet een troost, nadat we net deze grote, harde woorden hebben gehad van deze Rus, Chroesjtsjov, en—en de anderen? En de opmerkingen die zij gemaakt hebben, er werd gezegd: “De—de hangars staan klaar. Ze kunnen de wereld binnen slechts een minuut vernietigen.” Zie? En wat ook maar, ze—ze drukken slechts op een knop en dat zou het einde ervan zijn. Maar om in de bladzijden van deze Bijbel te kijken en te zien, maar voor dat ooit kan gebeuren, is de Gemeente naar Huis. O, wat een gevoel, zie, wat een opluchting te weten dat dat ons nooit zal raken. Dat is juist. We zijn. . . Het zal ons nooit raken. We zijn net zo veilig als het kan zijn. En te weten dat dat niet slechts een schuilplaats is die de regering voor ons heeft gemaakt. Het is een schuilplaats die God heeft! . . . ? . . . En we kunnen er zeker van zijn dat het net zo perfect is als het maar kan zijn.

6 Door de eeuwen heen heeft God beloften gedaan, en door deze beloften is Hij ze altijd nagekomen. En wat mij betreft, ik—ik zie niets overblijven dan alleen de snelle wegneming van de Gemeente. Ik zie de kleine groepjes die zich inspannen; de gelovigen die vasthouden.

7 En vorige week, weet u wat er in Israël gebeurde; het laatste teken.

8 Israël werd een natie in 1947, op dezelfde avond dat de Engel des Heren mij bezocht. Toen Hij naar mij kwam, om twaalf uur; het was middag toen ze dat vredespact ondertekenden met de wereld, de Volkenbond, enzovoort, overzee.

9 Maar vorige week kregen ze hun eigen valuta. Ze zijn. . . Ze hebben een standaard Joodse geld dat ze nu gebruiken.

10 En ik—ik zie helemaal niets meer wat er nog overblijft, volgens de Schrift. Natuurlijk kunnen. . . zijn er misschien vele dingen die de Heer mij niet liet weten. Maar ik zie niets meer overblijven dan alleen de Komst van de Heer. En o, hoe ik het graag na wil gaan. En je begint de kranten te lezen en naar de nieuwsuitzendingen te luisteren, en het maakt je heel nerveus. En dan ga je zitten en denkt: “Voordat dat alles kan gebeuren, zijn we weg, Thuis.”

11 Er zal nooit een oude mens in dat Land zijn. Denk eens, wij oude mensen zullen dan veranderd zijn, en we zullen jong zijn. Daar kan nooit ziekte zijn; geen dood. Er kan nooit een verdriet, hartzeer of wat dan ook zijn in die tijd, wanneer wij daar overheen zijn gegaan.

12 Wil dit even vragen. Wat als iemand vanmorgen de deur binnen kon stappen en zeggen: “Wel, ik heb net iets ontdekt, wetenschappelijk de waarheid bewezen. En dat is dat er een schip hier over enkele minuten door de lucht langskomt. En ieder van u die wil instappen, mag instappen. En het gaat naar een land waar ik net van terug ben. Ik was een oude man, negentig jaar oud”? En daar staat hij, net in de bloei van de jeugd, weet u, en zegt: “Net aan de overkant daar, zodra je aan die andere kant uitstapt, wordt je meteen weer jong. En ik ontmoette mensen die daar miljoenen jaren waren geweest, en ze zagen er gewoon hetzelfde uit.”

Ik zou zeggen: “Broeder, maak maar plaats voor mij, ik kom eraan.”

13 Ik denk dat dat is hoe we ons allemaal voelen. En, weet je, dat is niet slechts een verhaal. Dat is de waarheid. En het oude schip van Zion zal door de lucht neerdalen, een dezer dagen, en heiligen aan boord nemen, en oversteken. Gaan slechts onder de banier, het kruis, en dan zijn we Thuis. O, die geweldige tijd!

14 Dus ik denk vandaag, en zelfs al zijn er vele aandoeningen van de rechtvaardige, maar God verlost hem uit ze allen. En ik ben blij dat we verzekerd rusten in deze grote belofte.

15 Ik ben God zeer dankbaar, voor Zijn genade, die Broeder Junior Jackson riep, zoals we hem hier kennen. Ik heb zojuist vreemden horen getuigen, die binnenkwamen voor de genezingsdienst vanavond. En ik—ik ben heel dankbaar dat God Broeder Jackson redde. De duivel doodde hem bijna een keer. Maar God had een werk dat hij moest doen, dus spaarde Hij zijn leven. En dat is waarom deze samenkomst, kleine gemeente hier vandaag staat, is door Gods genade. Junie is een uiterst dierbare vriend geweest van mij, zo trouw als hij kon zijn, ter Wille. En ik bid dat God u, de gemeente hier, zal zegenen, en u zal vermenigvuldigen tot deze kerk de mensen niet meer kan herbergen.

16 En het doet me goed om in zo'n kleine kerk zoals deze te komen, waar we gewoon nauw samen kunnen komen. Ik heb het voorrecht gehad, door Gods genade, om tot gemeenten te spreken die groter waren; maar ik zeg dit niet, dat ik—dat ik er meer van genoot. Want de beste samenkomsten die ik ooit heb gehad waren toen we zelfs kleine huissamenkomsten hadden. Waar we gewoon . . . ik zou me een stoel halen en in de hoek staan, van de stoel af springen en erop. En ik zou gewoon een wonderbare tijd van gemeenschap hebben, waar de heiligen samen kunnen komen. “En waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, zal Ik in hun midden zijn.” Dat is de belofte. Ongeacht de grootte van de gemeente, beloofde God ons te ontmoeten. En Hij zal dat doen.

17 Nu, ik geloof dat ze . . . Broeder Jackson vertelde mij dat ze in verwachting waren dat er vanavond een genezingsdienst zou zijn in de kerk. En ik vertelde hem dat ik ook langs zou komen en misschien enkele minuten tot de samenkomst zou spreken na zijn zondagsschoolles vanmorgen, en te proberen het gevoel van de mensen te ontdekken. En ik hoorde iemand getuigen dat ze voor genezing kwamen. En ik denk dat er vanavond velen zijn om voor te bidden.

18 Verwachtte u een dienst om gewoon de mensen naar voren te brengen en te zalven, voor hen te bidden, of een—een onderscheiding van de Heilige Geest, om te ontdekken wat er aan de hand is? En, zie, op die dingen moet ik me voorbereiden, niet eten, op de Heer wachten, enzovoort, want Satan is altijd nabij om een val te zetten, op welk moment ook, om u overstuurt te maken. En hoevelen zouden denken dat het het beste zou zijn, zie, dat de—de samenkomst, wij zijn . . .

19 Deze gemeente is, net als de onze daarginds, een soevereine gemeente. Wij voelen dat de meerderheid van de mensen meer zeggenschap zouden hebben dan alleen één persoon, zie, want dat is wat ze “het lot werpen” noemen. Zou u denken dat het fijn

zou zijn om vanavond gewoon een—een onderscheidingsdienst te hebben? Steek uw hand op, als u denkt dat dat het beste zou wezen. Goed. Eens kijken. Nu het tegengestelde, zo zou zijn, gewoon . . . Goed. We zullen dus de gebedskaarten vanavond uitdelen, en de mensen oproepen. Er zullen misschien . . . Als er velen zijn zal ik Gene of Billy of één van hen vanmiddag langs sturen. Ongeveer . . . Hoe laat begint u uw dienst, Junie? [Broeder Raymond Jackson zegt: “Half acht.”—Red.] Half acht. Half zeven dan, en ze zullen u de kaarten geven. En we zullen voor iedereen bidden die de kaarten hebben. Dat betekent dat er voor iedereen gebeden kan worden, maar wij . . . in een kleine groep. Maar wat we zullen doen, we zullen het in de rij laten roteren. Laten . . . Ik zal hen zeggen om de gebedskaarten aan de vreemden te geven, en de mensen van hier dan daarna te laten komen, want het zal de mensen van hier dichtbij zijn, ziet u, zodat ze . . . Zij begrijpen het.

²⁰ Nu, soms is het thuis, hier, wat moeilijk om een onderscheidingssamenkomst te hebben. Mevrouw Wood zit nu dichtbij. Ik ging naar de kerk, en ik zou een dienst hebben van . . . Ik zou zeggen: “Nu . . .” En we doen het misschien vanavond zo. Voordat er gebedskaarten of wat dan ook uitgedeeld werden, zou de Heilige Geest dichtbij zijn en bepaalde mensen uitroepen. En ik zou zeggen: “Iedereen die hier een vreemde is, sta op.” Zie? Laat ze allen opstaan.

²¹ U zou zeggen: “In orde, dit is *die-en-die* uit,” wat de Heilige Geest ook zou zeggen, en dat doen.

²² En dan, de volgende keer zou ik me omkeren, en vele mensen van hier in onze stad zouden zeggen: “Nou, wij kenden die mensen niet. Wij wisten niet wat er met hen aan de hand was. Dat kan verkeerd zijn geweest.”

²³ De volgende keer, zeggen: “Goed, we zullen alleen de mensen nemen die hier thuis zijn, laat hen opstaan.”

²⁴ “Wel, hij kende die mensen. Zeker, hij wist ervan.” Dus, ziet u, Satan heeft overal een val staan, zie. Hij—hij staat altijd klaar.

²⁵ En dus, sommigen zeggen: “Wel, als u alleen maar die onderscheiding hebt op die manier, dan heeft de rest van de mensen geen kans om in de gebedsrij te komen.” Sommigen van hen zeggen: “Wel, als u; ik zou liever dat er voor mij gebeden zou worden.” Nou ja, dan is het gewoon andersom. Dus hebben we het eerst op de ene manier en dan de andere. En, zij, ze zullen zo zijn tot Jezus komt. U kunt . . .

²⁶ Het Evangelie brengt altijd een gemengde menigte met zich mee. De uitwerkingen van het prediken van Christus brengt altijd een gemengde menigte met zich mee. Het brengt gelovigen, schijn gelovigen, en ongelovigen. Dat is de samenkomst die u krijgt. Dus wij verwachten dat allemaal. We kijken dus uit

naar . . . dat het vanavond een geweldige tijd in de Heer zal zijn. Nu, net voordat we het Woord openen . . .

27 En u eindigt rond halftwaalf neem ik aan, Broeder Junior? [Broeder Jackson zegt: “Neem zoveel tijd als u wilt, Broeder Branham.”—Red.]

28 En dan, die mensen die vanavond in de gebedsrij willen zijn, zodat ze ze in de rij kunnen laten staan, als er een groep van buiten komt, dan kunnen we ze binnenbrengen, weet u, door de deuren, enzovoort. Komt u om half zeven.

Laten we nu onze hoofden buigen voordat we het Woord lezen.

29 Onze dierbare Heer, wij danken U in alle nederigheid uit het diepst van ons hart, voor deze levende hoop die wij in dit stervende lichaam hebben; er is een Here God, en Jezus Christus, en door Zijn barmhartigheid en Zijn goedheid heeft Hij ons Eeuwig Leven gegeven. En die grote hoop ligt vandaag in ons, en we voelen het als een—een bron die in onze ziel opborrelt, en het geeft ons de verzekerdheid dat al Gods Woorden waar zijn. En zo blij vandaag te weten dat we er niet gewoon over hoeven gissen. Het is geen gissen meer. Het is een zekere weten. Want we hebben Zijn belofte gelezen en Hem die belofte aan het Woord zien komen vervullen. Daarom weten we dat het waar is. En we zijn dankbaar voor de Heilige Geest, Die getuige is van Zijn opstanding.

30 En we zijn dankbaar voor predikers, ware profeten van God, die voor de Waarheid staan en voor gerechtigheid. En we bidden dat U die mensen vandaag zult zegenen, waar ze ook zijn, in hun kansels over de hele wereld, dat de Heilige Geest over hen zal bewegen, in kracht. En geef hen Uw Woord, en moge het overal grote resultaten voortbrengen, want wij geloven dat de Komst van Jezus nabij is.

31 We zouden vragen dat U deze kleine kerk vandaag zou zegenen, haar voorganger en diakenen en heel het bestuur en de leden en de vreemden die vergaderd zijn in onze poorten. We zijn dankbaar voor gemeenschap; iemand horen zeggen dat ze vele kilometers hadden gereden om naar de dienst te komen. En waarlijk wordt de Schrift gemanifesteerd, wanneer het zegt: “En als Ik verhoogd zal zijn, zal Ik alle mensen tot Mij trekken.”

32 En wij weten, Heer, dat Uw Gemeente vanmorgen niet in de meerderheid is. De ware gelovigen zijn in de minderheid. Maar op een dag, Heer, zult U die minderheid tot Uzelf nemen. Dat is het uur waar we naar verlangen. Dat is de dag waarop we wachten om aan te breken, wanneer we Hem zullen zien Die “om onze overtredingen verwond werd, en om onze ongerechtigheden verbrijzeld werd, en de kastijding voor onze vrede was op Hem, en met Zijn striemen is ons genezing geworden.” Hoe wij U hiervoor danken!

33 Biddend, Heer, dat U uw onwaardige dienstknecht zal zegenen, terwijl ik Uw volk probeer te bedienen. Geef hen iets dat ons allemaal dichter bij U zou brengen. Mogen we dit gebouw vanmorgen verlaten, een betere Christen dan we waren toen we binnenkwamen. En moge, als er iemand hier zou zijn die niet in orde is, Heer, mogen ze het gebouw vanmorgen verlaten met een gelukkig hart, met blijdschap, omdat ze die Parel van grote prijs hebben gevonden, die al de andere dingen van hun leven te boven gaat.

34 We willen ook vragen, Heer, voor degenen die ziek en aangevochten zijn. Mogen zij niet op een speciale dienst voor vanavond hoeven wachten, maar moge de grote Heilige Geest die persoon vanmorgen aanraken. Geef hun Uw genade.

35 Bevoorrecht, kijk naar een vrouw, een paar dagen geleden, die ons ontmoette, en die zei: "O Broeder Branham, het ziet eruit alsof een vreselijke ziekte die u een keer in de Naam van de Heer vervloekt hebt, weer terug probeert te keren. Maar ik rust plechtig op het ZO SPREEKT DE HEER." En toen de artsen onze Zuster Bruce hadden onderzocht, vonden ze haar "negatief."

36 We zijn dankbaar, Heer, dat U Zich aan Uw Woord houdt. Uw belofte is zo waar! Moge het vanmorgen een ZO SPREEKT DE HEER zijn voor elke nood die we hebben.

37 We zouden graag willen denken aan degenen die in het ziekenhuis zijn, en thuis, en in het bijzonder onze Broeder Rogers. Moge Uw genade en barmhartigheid, indien het U zo behaagt, Heer, vanmorgen in een visioen spreken en ons precies tonen wat we onze broeder moeten vertellen.

38 Wij zijn Uw volk en wachten om Uw Woord te horen. Totdat we het horen, zullen we elk moment blijven vertrouwen. Stort Uw zegeningen uit over ieder. Zegen het lezen van het Woord. En we zullen U alle lof en alle glorie geven, want we vragen het in Jezus' Naam. Amen.

39 Ik zou graag willen dat u allemaal het 21ste hoofdstuk van Mattheüs openslaat. En we gaan een deel van het Woord lezen, beginnend met het 1ste vers.

En toen zij Jeruzalem naderden, en te Betfage kwamen, aan de Olijfberg, toen zond Jezus twee discipelen uit,

tot wie Hij zeide: Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt, en terstond zult gij een ezelin vastgebonden vinden, en een veulen bij haar. Maakt ze los, en brengt ze tot Mij.

En indien iemand u iets erover mocht zeggen, zegt dan: de Here heeft ze nodig. Hij zal ze terstond zenden.

Dit is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken is door de profeet, toen hij zei:

Zegt der dochter Sions: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig . . . rijdend op een ezel, en op een veulen, het jong van een lastdier.

En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had,

en brachten de ezelin en het veulen, en zij legden hun kleren erop, en zetten Hem op . . . daarop.

En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen sloegen takken van de bomen en strooiden die op de weg.

En de menigte die voor Hem uit ging en die volgde, riep, zeggende: Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, Die komt in de naam des Heren; Hosanna in de hoogste!

En toen Hij Jeruzalem binnenging, kwam de gehele stad in rep en roer en zeide: Wie is dit?

En de menigte zei: Dit is de profeet, Jezus, van Naz- . . . in Galilea.

⁴⁰ Ik wil lezen, of vanmorgen als onderwerp nemen, die laatste drie woorden van het 10de vers: *Wie is Dit?* En moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord.

⁴¹ Het moet ongeveer, laten we zeggen, ongeveer tien uur zijn geweest, op vrijdagochtend. En de mensen waren al sinds het daglicht op, en gingen door de stad heen. Het was zo vol, op die tijd, tot de . . . Ze sliepen buiten de stadsmuren, op de grond, in hun tenten, overal waar ze maar een plekje konden vinden om te liggen. Want, deze bijzondere gelegenheid had mensen van heel de bekende wereld aangetrokken.

⁴² Het werd het feest van het Pascha genoemd, dat door God aan de Joden verordineerd werd, ver terug in de vroegere tijden van hun geschiedenis. Het was waar het offerlam moest worden gedood, en de verzoening voor de zonden van het volk gemaakt.

⁴³ En, dit werd jaarlijks, elk jaar vond het plaats. Maar deze keer was het een bijzondere gelegenheid. Er was iets dat een beetje anders zou zijn deze keer, weet u. En normaal gesproken, wanneer we diensten hebben, we hebben onze vaste dienst en onze . . . hebben onze aanbedding, en betalen onze tienden, en komen samen in onze kerken, en hebben gemeenschap met onze mensen. Maar, weet u, wanneer Jezus komt, is er altijd iets bijzonders. Er is gewoon iets dat we kunnen aanvoelen. Er waren grote verwachtingen. De lucht leek met iets geladen te zijn.

⁴⁴ En dat zou bijna de tijd nu parallel doen lopen. De lucht is vandaag geladen met verwachtingen van Zijn tweede Komst.

⁴⁵ Er waren toen vele mensen in de stad die er niets over wisten, net zoals er vandaag in de wereld is. En er waren velen, die, als ze

het hoorden, er weinig om zouden geven. En zo is het in de wereld vandaag, want andere dingen zijn fascinerender dan de . . . voor mannen en vrouwen van de wereld, dan de Eeuwige bestemming van hun zielen.

⁴⁶ Maar er waren sommigen die in Hem geloofden. Zij verwachtten dat Hij zou komen en wisten dat er iets bijzonders daar zou zijn. Er zou iets plaatsvinden. Want Jezus kan nooit komen zonder dat er iets bijzonders gebeurt. Altijd is er iets nieuws, wanneer Hij verschijnt. En ze waren geladen met verwachtingen.

⁴⁷ Maar het slechte aan dit alles, er waren velen die Hem niet zagen, Hem nooit te zien kregen toen Hij kwam. En dat is een van de trieste dingen van vandaag de dag. Er zullen velen zijn die Hem niet zullen zien wanneer Hij komt.

⁴⁸ Maar er zal een overblijfsel zijn. Er zullen die zijn die God kennen en die wachten en die geladen zijn. Zij zullen Hem zien. Want Hij zal komen als een dief in de nacht. Wij zullen opgenomen worden om de Heer in de lucht te ontmoeten, het geheime weggaan van de Gemeente.

⁴⁹ O, ik vertel het u, dit alles wetende, op voorhand, door het Woord van de Heer, behoren we te bidden en te studeren, elk uur van ons leven, om ons klaar te maken voor die grote gebeurtenis. En terwijl de lucht geladen is met Zijn Tegenwoordigheid, en terwijl wij geloven, en de gezalfde predikers van het Evangelie de bliksemschichten van waarschuwing uitzenden, behoren we klaar te zijn, voor elk ogenblik, voor die gezegende gebeurtenis, wanneer we al degenen zullen zien die door de eeuwen heen in Christus zijn gestorven. Wanneer we Jezus zullen zien komen om Zijn Gemeente te halen, dan zullen we opgenomen worden om Hem in de lucht te ontmoeten.

⁵⁰ Er waren velen die Hem in die dag niet hebben gezien. En terwijl ze aan het wachten waren, ik neem aan, sinds het ochtendgloren, de kleine samenkomsten kwamen bijeen van plaats tot plaats door de stad heen, en ze hadden het erover en zeiden: "Ik vraag me af of Hij hier zal zijn bij het Pascha."

⁵¹ Ik hoor een eerlijke oude prediker opstaan en zeggen: "Ja, gemeente, we kunnen naar Hem uitkijken, want Hij is het Lam." Iemand geïnspireerd door de Heilige Geest, die God kende en Zijn Schrift kende en wist dat de vervulling van Zijn Woord nabij was. "Hij zal hier zijn, zonder enige twijfel, want Hij is het Pascha Lam."

⁵² Dan kunt u zich voorstellen toen deze samenkomst zich met de kleine samenkomst bij de poort verzamelde, en na een tijdje zeiden ze: "Misschien komt Hij langs *deze* poort of misschien komt Hij langs *die* poort." Maar het maakte niet uit door welke poort Hij kwam. Zij zouden Hem hoe dan ook zien, omdat het een belofte was.

53 Of Hij vandaag in een wolk komt of op een paard, het maakt mij niet uit hoe Hij komt. We zullen Hem hoe dan ook zien, want het is een belofte die God gaf.

54 En ze wachtten vol verwachting. De ceremonies stonden op het punt om in de tempel te beginnen. Het water stroomde al uit de rots, waar de gemeente binnenkwam om te aanbidden. De priesters droegen hun lange gewaden en hun—hun. . . heel hun ceremoniële kledij. Elke gemeente had zich verzameld op zijn bestemde plaats, de Farizeeërs in hun hoek en de Sadduceeërs in hun hoek.

55 Als dat geen beeld van vandaag is, weet ik het niet. De Methodisten in de ene hoek, de Baptisten in een andere hoek, de Presbyterianen in een andere hoek. Maar ergens, onder hen verspreid, in kleine groepjes, is de Gemeente van de levende God, die niet op de ceremonieën let, maar die wacht op Zijn verschijning, wachtend op dat gezegende moment. Terwijl de rest van hen slechts in de ceremonie geïnteresseerd is, het feest van de tabernakels en de religieuze rituelen, maar de Geest van God heeft onze harten geladen, dat we weten dat Hij spoedig komt.

56 En terwijl ze aan het wachten waren, plotseling, van de top van de heuvel, kwam een kleine groep naar beneden, Eén Die op een kleine, witte muilezel zat, langzaam de poort naderend. De mensen begonnen te schreeuwen, de takken van de bomen afbrekend en hun kledingstukken op de weg gooiend, roepend: “Hosanna voor Hem Die komt in de Naam van de Heer!”

57 En toen de kleine muilezel voorwaarts ging, en de Schriften van de profeet vervulde, waar stond: “O dochter van Sion!” Ziet u wat het was? Het was de Gemeente, de Uitverkorenen. “Uw Heer komt tot u, zachtmoedig en nederig, gezeten op een kleine muilezel, rijdend.”

58 En vandaag, terwijl de Gemeente aan het wachten is, een van deze dagen, neerdalend uit de hemelen, zal Hij komen, rijdend op een wit paard. Merkt u dat wit altijd vertegenwoordigd is? De kleine, witte muilezel waarop Hij kwam, voorafschaduwde de komst, rijdend op de strijdpvaard, met Zijn kleed gedrenkt in Bloed, een Naam op Hem genaamd: “Het Woord van God.” Dat is Zijn komst nu. De kleine groepjes hebben zich verzameld, kijkend, wachtend op dat verschijnen. En wat een blijdschap zal het zijn wanneer we voorwaarts gaan, de takken afbreken, en “Hosanna voor Hem Die komt in de Naam van de Heer” roepen.

59 Het gaf zo'n opwinding onder de mensen, de Methodisten en de Baptisten van die dag, de Sadduceeën en de Farizeeën en de anderen, totdat ze zeiden: “Wie is Dit Die komt? Waar gaat het over, al deze opschudding? Wij zien niets dat zo alarmerend is. Daar is gewoon een man, en Hij rijdt op een kleine muilezel. Er is geen reden om gealarmeerd te zijn. Waarom al het getwist en het gedoe? Wie is Het?”

⁶⁰ Net voor de Komst van de Heer Jezus, stuurde Hij de Heilige Geest naar de Gemeente, in deze laatste dag. En de Heilige Geest is getuige geweest van Zijn opstanding, en heeft bewezen dat Hij leeft. En Hij komt ook. En de Gemeente maakt zich gereed. En terwijl we zien hoe de Gemeente zich gereedmaakt, zich onthoudt van ontucht, zich onthoudt van afgoderij, zich onthoudt van losbandigheid en van alle werken van het vlees. Wij, de Gemeente, en de volkeren, zien de kleine gemeenten samenkomen, stoppen met drinken, stoppen met liegen, stoppen met roddelen, stoppen met alles wat van het vlees is, maken zich gereed, schreeuwen luidkeels en klappen in hun handen en de overwinning uitschreeuwen.

⁶¹ De volkeren schreeuwen het uit: “Wie is Dit?” Ze begrijpen het niet. Ze begrepen het toen niet; Hij kwam, zachtmoedig en nederig, kwam rijdend op een muilezel. En Hij komt, vandaag, naar de armen en de aangevochtenen. Terwijl de rest van hen zeggen: “Er bestaat niet zoiets als genezing. Er bestaat niet zoiets als de doop van de Heilige Geest. Het is allemaal een hoop onzin. Er is niets mee.”

⁶² Maar nog steeds, Hij kwam, en bewees Zijn opstanding. Elk teken dat Hij op aarde deed, doet Hij nu in de vorm van de Heilige Geest. Er is een verwachting onder de mensen. Ze wachten op die grote gebeurtenis van Zijn spoedige nadering. We weten dat het niet lang zal zijn tot we Hem zullen zien, Die wij liefgehad hebben. En we geloven dat het niet te lang meer zal duren voordat alle dingen die in de Schrift geprofeteerd werden, vervuld zullen zijn.

⁶³ Nu, in die samenkomst in die dag, was er een verdeelde mening. Sommigen van hen riepen: “Wie is Het? Wat veroorzaakt al deze herrie? Waarom is dat stelletje Galileeërs, heilige rollers, aan het schreeuwen en zich zo aan het gedragen?”

⁶⁴ Ik kan één goede oude discipel zien naderen en zeggen: “Weet u niet, broeders, dat dat de Profeet van Galilea is? Dat is Jezus van Nazaret, waar de Schrift over sprak. Weet u niet dat de Schrift zegt: ‘Hij zal komen, rijdend op het veulen van een ezelin?’ En Hij zal binnenkomen tot Zijn volk. En dat is de reden dat ze zich zo gedragen. We zijn in de samenkomsten van deze Man geweest. We hebben Hem de doden zien opwekken. We hebben Hem de ogen van de blinden zien openen. We hebben Hem daar zien staan en over Zijn gemeente kijken, en: ‘Waarom overlegt gij in uw hart?’ We hebben Hem grote tekenen zien doen, en we weten dat dat de Messias is.”

⁶⁵ Ze waren een gemengde menigte. Sommigen zeiden: “Wel, het zou *kunnen* dat Hij zoiets kan zijn.”

⁶⁶ Nu, is dat niet precies hoe ze zich vandaag voelen? “Waar gaat dit allemaal over? Bestaat er zoiets als de Heilige Geest? Wat maakt dat die mensen zich zo gedragen?”

⁶⁷ Wel, het is een voorsmaak van goddelijke glorie. Het is een Kracht. Het is de Heilige Geest Die hier op aarde is, Die Christus vertegenwoordigt, slechts een schaduw van Zijn Komst. Al deze dingen die geprofeteerd werden zouden gebeuren net voor Hij terug zou komen. En we weten het. Dat is waarom we er opgewonden over zijn. Daarom zijn we er enthousiast over.

⁶⁸ Maakt niet uit wat de anderen zeggen, dat maakt helemaal niet uit. De mensen zeggen vandaag: “Wie is dat?”

⁶⁹ Die dag zeiden ze: “Wij weten niet wie Hij is, Jezus van Nazaret. Wel, we zullen in de decalogen gaan opzoeken, en we zullen erachter komen of Hij tot *deze* denominatie behoorde. We zullen erachter komen of Hij of Farizeeër of Sadduceeër was, of Herodiaan, of wat Hij ook mocht zijn. We zullen het opzoeken.” En ze konden geen gegevens vinden over Zijn schoolopleiding, over enige diploma die Hij had. En toen kwamen ze weer terug: “Wie is Hij? Hij behoort tot geen van onze tradities. Hij is niet verbonden met een van onze. . . Hij is niet aangesloten bij een van onze affiliaties. Hij heeft geen diploma’s. We hebben geen gegevens van Hem of Hij ook naar school ging. Hij heeft nooit in een seminarie gezeten. Hij wordt ook niet vermeld in de—in de . . . in *deze* boeken of *die* boeken. We zien Hem nergens. Wie is Hij?”

⁷⁰ Zijn eigen aanbevelingsbrieven waren de werken die God Hem gaf om te doen. Hij zei: “Als Ik niet de werken van God doe, geloof Mij dan niet.”

⁷¹ Zij hadden hun eigen manier van geloven, door de geloofsbriefjes van een man, door de denominatie waartoe hij behoorde. Net zoals het vandaag is, hij wordt gekend door zijn denominationele aanbevelingsbrieven.

⁷² Maar een man van God, de Heilige Geest Die onder de mensen is, komt op mensen, komt op de prediker, komt op de samenkomst, en identificeert Zich wat Het is; niet door een denominatie, maar door de Kracht van de opstanding van Jezus Christus, Zijn Komst voorafschaduwend. O, wat een uur waarin wij leven! De palmen in de handen, kleding op de rug, bereid om het op de weg te strooien: “Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heer!” Wat kwam in de Naam van de Heer? De Heilige Geest. Wanneer Hij komt, zal Hij u dingen tonen die zullen komen. “Hij zal niet over Zichzelf spreken, maar Hij zal over Mij spreken,” zei Jezus. En de Heilige Geest komt om Zijn werk te doen in de Naam van de Heer Jezus. De hele weg van de kansel tot het doopbassin, tot de genezingsdienst, tot overal, “in de Naam van Jezus Christus,” uitziende naar de Komst van de Heer, een Gemeente voorbereidend als een voorloper. Zoals Johannes de Doper de eerste Komst voorafging, is de Heilige Geest in de Gemeente, gaat eraan vooraf, maakt een Gemeente gereed voor de tweede Komst.

⁷³ En de wereld roept het uit: “Wie is dit? Waar kwamen zij vandaan? Welke aanbevelingsbrieven hebben zij? Uit welke scholen komen ze?” U vindt ze niet in de notulen. Het is in Glorie, waar ze vandaan komen. In de Hemel is waar hun gegevens zijn. Want hun Koninkrijk is niet van deze wereld, maar van de wereld die komt. Hun verlangen is niet van deze wereld. Het is van de wereld die komt; hun modes, hun verlangens. Dat is de reden dat de kleding en de handelwijze en de gewoonten van de mensen van de wereld zo tegengesteld zijn.

⁷⁴ U zult meestal doen, u, u zult meestal doen zoals de geest die in u is. Het motiveert uw leven. Het maakt u wat u bent, het leven dat in u is doet dat. En wanneer mannen en vrouwen beweren Christenen te zijn, en nog steeds zoals de wereld willen zijn, is er ergens iets mis, want we zijn niet van deze wereld. Want onze geest, als we Duitsers waren, zijn we als Duitsland. Als we Finnen waren, zouden we doen zoals zij in Finland doen. Als ze Amerikanen zijn, hebben ze de Amerikaanse geest. Als we Christenen zijn, hebben we een Hemelse Geest. En onze geesten komen van Boven. Dat stuurt ons leven en onze gedachten. Dat is goddelijke, broederlijke liefde; rein leven; eervolle, respectvolle mensen.

⁷⁵ Nu, daarbij zeiden ze, sommigen waren voor Hem, sommigen waren tegen Hem.

⁷⁶ Nu, er zijn mensen vandaag die resoluut tegen alles zijn wat God genoemd wordt; geen religie. En ze zijn meestal in de meerderheid in ons land. Wereldwijd zijn ze veruit in de meerderheid, miljoenen en miljoenen die nooit de Naam van Jezus Christus hebben gehoord. Zij zijn in de meerderheid.

⁷⁷ Dan zijn er nog degenen die belijders van godsdienst zijn. En ze houden ervan om hun ceremonies te houden. Ze houden ervan om hoogwaardigheidsbekleders te zijn. Ze houden ervan om zich chique aan te kleden en naar de kerk te gaan en wat lofzang en een of andere kleine boodschap te hebben, te spreken over een God Die was en Hem dan zo ver terug in de geschiedenis plaatsen, dat Hij niet kan bewegen, dat Hij iets was dat is geweest. Ze willen beweren dat: “Jezus gelijk heeft. Hij was een goede kerel. Hij was een groot Man. Hij was zoals Washington, vertelde nooit een leugen; of zoals Napoleon.” Dat is hun houding ten opzichte van Jezus. Zij denken dat Hij slechts een goede man was. Velen van hen vandaag beweren niet dat Hij Goddelijk is. Ze beweren slechts dat Hij een goede man was, dat Zijn leer juist was. Sommigen van hen geloven dat Hij alleen maar een profeet is.

⁷⁸ Maar er zijn diegenen die voorbij die grens gaan. Ik geloof dat Hij God is, “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Dat Hij niet slechts een profeet was, dat Hij niet slechts een man was, dat Hij niet slechts een leraar of een goede man

was. Hij was de Goddelijke Jehova God Die in een lichaam van vlees woonde. Zou u mij vragen: “Wie is Dit?” Dat is wat mijn mening over Hem is. Hij is God, gemanifesteerd in het vlees, om de zonden van de wereld weg te nemen. “Wie is Dit?” Niet slechts een man, niet slechts een profeet, maar de Immanuël, God met ons. Dan, niet alleen met ons, maar in ons, door ons, God in ons midden.

⁷⁹ Dan, als dat waar is, kan een bovennatuurlijke God Zijn natuur niet veranderen om bij de natuur van de mensen te passen. Mensen moeten hun natuur veranderen om in Gods bovennatuurlijke plannen te passen. Daarom roepen mensen: “Wie is Dit?” Het is God in het midden van Zijn volk. Ze begrijpen het niet. God zal nooit op uw niveau komen. U zult tot het Zijne moeten komen. God zal Zich niet aanpassen aan uw vereiste. U moet zich aan Gods vereiste aanpassen. En dan, als aan die vereiste wordt voldaan, op een belofte die God heeft gedaan, om de mensen te verlossen. Als aan die vereiste is voldaan, verandert uw hele wezen. Uw denken verandert. Uw gewoontes veranderen. Alles aan u verandert. Uw verlangens veranderen. Uw leefwijze verandert. Uw gewoontes veranderen. U verandert. Alles aan u verandert, want er is een nieuw Leven in u.

⁸⁰ Dat is wat de mensen vandaag doet zeggen: “Wie is dit? Is dit die kerel die hier vroeger werkte? Is *dit* dat? Wie is dit?” “Waar ging hij naar school? Welke aanbevelingsbrieven bezit hij?” zeggen de predikers. Waar . . . “Wie is deze vrouw? Is dat niet de vrouw die ik vroeger op straat zag?” Ja. “Wat is er met haar aan de hand?” Er is iets gebeurd. “Is dit niet de vrouw die vroeger korte broeken droeg?” Maar er is iets gebeurd. “Is dit niet de man die vroeger sigaren rookte?” Maar er is iets gebeurd. “Is dit niet de man die vroeger dronk?” Maar er is iets gebeurd. “Is dit niet de man en vrouw die vroeger vloekten en naar de nachtclubs gingen?” Maar ze doen het niet meer. “Wie is dit?” Het is de Heilige Geest, de Persoon van God, Die in hen leeft. “Ik zal naar hun kerken toegaan om uit te zoeken wat er aan de hand is.”

⁸¹ Zoals de Farizeeërs deden, ze zeiden: “We zullen naar de poort gaan. We zullen kijken wat ze zeggen. We zullen zien Wie deze Man op deze kleine, witte muilezel is, Die de heuvel afrijdt.”

⁸² En toen ze bij de poorten kwamen, hadden deze mensen een geweldige tijd. Ze schreeuwden en ze gilden. Ze juichten en ze loofden de Heer.

⁸³ En het was zo tegenovergesteld aan hun godsdienst van die dag, met die priesters en rabbi's die daar stonden. Zij zeiden: “Laat ze stil zijn. We zullen niet kunnen horen wat de geleerde gaat zeggen, of wat, de eerwaarde. Laat ze stil zijn.”

84 Jezus, ik kan Hem zien toen Hij Zich omdraaide, zei: “Indien zij zwijgen, zullen de stenen het onmiddellijk uitschreeuwen.” Er moest iets gebeuren.

85 Zegt er: “Zouden de stenen kunnen schreeuwen?” Dezelfde God Die hen schiep, reed ze tegemoet. Waarom konden ze hen niet “doen zwijgen”? Ze konden niet zwijgen.

86 Zo is het vandaag, wanneer de gemeente samen vergaderd is. Die voorafschaduw van Zijn verschijnen, de Heilige Geest begint op hen te ademen. Ze zien die tekenen en wonderen gedaan worden door de Heilige Geest. Ze kunnen niet zwijgen. Iets gaat het uitschreeuwen.

87 En de kerkwereld zei: “Wie is Dit? Waar gaat dit allemaal over? Bent u een van hen? Wat heeft dit allemaal veroorzaakt?” Ze vatten het niet. En ze vatten het vandaag niet. Ze vatten het toen niet. Ze zullen het nooit vatten.

88 De zalving van de Heilige Geest heeft dat in de kerkwereld gebracht. Heeft het gebracht. Zie?

89 Er zijn de drie klassen. De ongelovige, de schijngelovige, en de echte gelovige. En vele keren komen schijngelovigen onder echte gelovigen, en ze roepen nog steeds: “Wie is Het?”

90 Wie is Dit Die in een samenkomst zal komen, Die haar zal zalven totdat iemand in tongen zal spreken en een ander de interpretatie geeft, een zondaar precies over zijn zonden vertellen en waar hij aan toe is? Wie is Dit, die staat, en een ongeletterde vrouw die haar naam niet kan lezen, en zal daar onder de zalving van de Heilige Geest staan en woorden spreken die ze nooit gehoord heeft? En een Mexicaan stond op in de gemeente en zegt: “Ik heb er elk woord van begrepen. En noemde me zelfs bij de naam, en heeft me geroepen om me te bekeren. En God heb genade met mijn ziel.” Wie is Dit? Wie is Het, Die een ongeletterde boer kan nemen, en onder de inspiratie kan staan en een man vertellen wie hij is en waar hij vandaan komt en wat er met hem is gebeurd, en wat hij moet doen, en wat de uitkomst bij hem zal zijn.

91 De wereld schreeuwt het uit: “Wie is Dit? Wat is Dit? Waar kwam Het vandaan?” Het is de Heilige Geest; kwam van God. “Met welk doel?” Om een volk voor te bereiden, hen een hemelse sfeer te geven, een verlangen om hogerop te komen.

92 Nu, het is niet zozeer wat andere mensen ervan denken. Dat waar we vanmorgen aan denken is: “Wie denkt u dat Het is?” Het is aan u en mij.

93 Is het slechts de gemeenschap van een denominatie genaamd Pinksteren, Church of God, Pelgrim Heil- . . . of Nazarener of zoiets, Church of God, Assemblies of God, United Pentecostal Church? Is dat het? Als dat het is, dan bent u ellendig. Is het dat, dan is uw religie gewoon een religie. Het heeft geen redding erin.

⁹⁴ Maar als u Het zou onderzoeken en erachter zou komen, in uw ziel, dat Het Jezus Christus de Zoon van God is, dan: “Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heilige Geest!” Hosanna in de hoogste, tot Hem Die komt in de Heilige Geest, want het is Jezus Christus Zijn eigen Geest in Zijn Gemeente, Die u zonen en dochters van Hem maakt, en u Zijn natuur geeft. Want u zult ook met de Vader wonen, in de Eeuwige tijden die komen.

⁹⁵ “Wie is Het? Waar gaat dit alles over?” En de Komst van de Heilige Geest heeft altijd zoiets gebracht.

⁹⁶ In de dagen van Noach, toen de Heilige Geest over Noach kwam, en hij begon te profeteren, en begon te zeggen dat er een tijd zou komen dat de wereld met water vernietigd zou worden. Kijk hoe tegengesteld het was aan hun geloof. “Er waren bespotters en spotters,” zei de Bijbel, “die de spot dreven.” Ze aten, dronken en vierden feest, lachten in het gezicht van die profeet, en vroegen zich af: “Wie was het?” Ze kwamen er al snel achter wie het was.

⁹⁷ Elke keer als de Heilige Geest komt, veroorzaakt Het een verdeeldheid onder de mensen. Het brengt een tijd dat de mens moet staan en een beslissing nemen. Het is tot u gekomen. Het is tot mij gekomen. We moeten onze beslissingen nemen.

Het kwam in de dagen van Noach.

⁹⁸ Het kwam ook in de tijd van Mozes, toen God Zijn dienstknecht met de Heilige Geest zalfde, hem naar Egypte stuurde. Sommigen zeiden: “Wie is deze supermens? Wie is deze man die zichzelf tot leider over ons zou maken?” Mozes wilde geen leider zijn. Hij bracht de mensen de Waarheid. “Wat doet hij? Onze religies opbreken.”

⁹⁹ Dat is wat ze over Jezus zeiden. “Hij veroordeelt onze religies,” want dat was alles wat ze hadden.

¹⁰⁰ Het was hetzelfde in de dagen van Noach, of Mozes. Mozes kwam en hij verscheurde hun tradities en bracht hen tot een levend geloof in een levende God, en leidde hen van overwinning naar overwinning, met tekenen en wonderen. Het verbijsterde de ongelovigen. “Wie is dit? Wie is die man? Waar werd hij geboren? We dachten dat hij een Egyptenaar was. Hier ineens, Hij moet ergens een onwettig kind zijn. Wie is Hij Die in deze Naam komt?” Het is altijd zo geweest.

¹⁰¹ In de dagen van Jezus zeiden zij: “Wie is Hij? Hij heeft geen opleiding. We hebben geen school, geen gegevens van Zijn schoolopleiding. We hebben geen denominatie waar Hij bij hoort. Wie is Hij? Het enige waar we van wisten, er was daar een of andere gek, een wilde man, met de naam Johannes de Doper, met haren die over zijn hele gezicht uitstaken, en halfnaakt, met een stuk schapenvacht om hem heen gewikkeld, die Zijn Komst verkondigde. Hij. . . En Hij werd onwettig geboren. Zijn moeder was reeds in verwachting met Hem, voordat Jozef ooit

Zijn moeder huwde. Wie is Het?” Dat was de enige informatie die ze van Hem hadden. Gezegend zij de Naam van de Heer!

¹⁰² Dat is het enige wat ze vandaag over de Gemeente weten: “Een stel paalgatgravers of zoiets,” staan nergens bekend. De notulen worden niet in aardse boeken bewaard. Het wordt goddelijk beschermd, in de Hemel. “Wie is dit? *Dit* was een dronkaard. *Dit* was zo-en-zo, die.” Dat is juist. Maar nu is hij een zoon van God, werd getransformeerd.

¹⁰³ “Wie is Hij? Wie is dit die in de Naam van de Heer komt?”

¹⁰⁴ Wanneer de Heilige Geest vandaag komt, brengt Het dezelfde beslissingen met zich mee. Ieder van ons is verantwoordelijk voor onze beslissing. We moeten het nemen. Het ligt hier voor ons. Het is hier met ons. Er is geen weg meer omheen. We kunnen er niets aan doen. We moeten Het afwijzen of ontvangen. Hetzelfde Leven dat in Christus Jezus was, is vandaag in de Gemeente. Het voert dezelfde werken uit. Het doet dezelfde wonderen. Het doet alles wat Hij deed. Het geneest de zieken, wekt de doden op, reinigt de melaatsen, werpt duivels uit, predikt het Evangelie. De armen ontvangen Het.

¹⁰⁵ “Zalig is hij die geen aanstoot neemt. Ga het Johannes tonen,” zei Hij, “deze dingen die gedaan worden.”

¹⁰⁶ Johannes, in de gevangenis, zijn arendsoog was troebel. Zijn profetische oog kon niet zien zoals het eens kon zien. Maar toen kon hij zien, toen Hij zei: “De kreupelen wandelen, de blinden zien, de doven horen. En zalig is hij, die aan Mij geen aanstoot neemt aan—aan wat Ik doe.”

¹⁰⁷ “Indien Ik de werken Mijns Vaders niet doe, geloof Mij dan niet. En als Ik de werken van Mijn Vader doe, als u Mij niet kunt geloven, geloof de werken.” Nu, dat was Zijn boodschap. Dat is wat Hij zei, dat gedaan moet worden. Dat is wat wij moeten doen, is een beslissing nemen. Wat gaan we ermee doen? Het is hier. Wie is Het? Wat is Het? Het is een belofte van God, door Zijn Woord, dat Hij het zou doen. God beloofde dat Hij het zou doen, en we zien het gebeuren. Nu, het is aan ons om een beslissing te nemen. Zullen we dienen? Zullen we het begrijpen?

¹⁰⁸ U zegt: “Hoe zal ik in staat zijn, broeder, om dingen te begrijpen waar ik niets van weet?”

¹⁰⁹ Jezus zei tegen Nikodemus: “Tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk der Hemelen niet zien of begrijpen.” Hij zei: “De wind blaast, waarheen het wil, en gij weet niet vanwaar hij komt of waar hij heengaat; vanwaar hij komt, of waar hij heengaat, of waar hij is geweest. Zo is iedereen die uit de Geest geboren is.”

¹¹⁰ U weet niet waar Het vandaan komt, waar Het is geweest, of waar Het naartoe gaat. Maar één ding weet u, waar Het ú naartoe zal nemen. Waar Het ook vandaan komt, Het zal u er mee naar

terugnemen. Dus, vandaag, het betaamt ons, te weten wat we doen, het te begrijpen. Nu, als het geen getuigenis geeft van het Woord, dan is het Gods Geest niet. Als het de zieken niet geneest, het ontkent, dan is het niet Gods Geest. God is een genezer.

111 Ooit, zoals ooit gezegd werd: “Waarom liet God de zonde ooit op de aarde komen?”

112 God was eens één eenheid. In die eenheid waren attributen. En Hij was een Verlosser. Van nature was Hij een Verlosser. Als er nooit een zondaar was geweest, hoe kon Hij ooit een Verlosser zijn? Hij kon niet redden tot Hij zonde toestond.

113 God is een genezer. En Hij kan niet genezen, tenzij er iemand ziek is om te genezen. Kijk, als er nooit een ziekte was geweest, zou er nooit een genezer zijn geweest. God als genezer, Zijn eigen attributen hebben deze dingen geprojecteerd. Er moest iets zijn om te reageren op die attribuut die in God was.

114 God, het woord *God* betekent “een voorwerp van aanbedding.” God wilde aanbeden worden, dus moest Hij iets projecteren dat Hem zou aanbidden. Jezus zei tegen de vrouw bij de bron: “God is een Geest, en zij die Hem aanbidden, móeten Hem aanbidden in Geest en in Waarheid.”

115 Dus, wanneer de Geest van God dichtbij is, wat zal er dan gebeuren? Redding zal worden geïntroduceerd, redding die een geestelijke aanbedding zal produceren. Niet alleen maar het zingen van lofliederen, maar een aanbedding in de Geest. Het moet zo tegenstrijdig zijn met het verstand, dat het erdoor verbijsterd wordt. U kunt God niet begrijpen door intellectueel geloof. U moet wederom geboren worden. Het moet tot het hart komen. Het moet een ervaring zijn. En als de ervaring door de Heilige Geest wordt teweeggebracht, dan zal dezelfde natuur en dezelfde kracht en dezelfde reactie die in de Gemeente, de eerste keer gebeurde, opnieuw komen, want het is God in hen.

116 Jezus zei: “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar gij zult Mij wel zien, want Ik . . .” “Ik” is een persoonlijk voornaamwoord. “Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding van de wereld. Dan, de werken die Ik doe, zult gij ook doen.” Dan, wanneer die werken in een Gemeente geproduceerd worden, brengt het de mensen in beroering, de mensen van buitenaf, zoals het daar deed, op het feest.

117 “Wie is Dit? Wat is er met die mensen aan de hand?” Toen die Galileeërs hem op die kleine muilezel zagen aankomen, schreeuwden ze en riepen ze, en ze—ze gedroegen zich als een—een stelletje dronken mensen. Die priesters, die wilden hen doen zwijgen.

118 Hij zei: “Indien dezen zwijgen, zouden de stenen het uitschreeuwen, net zo.” Ziet u?

119 Op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest in de mensen kwam, handelden ze alsof ze dronken waren. Zodanig dat men Het heeft bespot en erover lachte, zeiden: “Deze mensen zijn vol met nieuwe wijn.”

120 Petrus zei: “U mannen te Jeruzalem, en u allen die in Judea wonen, laat dit u bekend zijn, en luister naar mijn woorden, want dezen zijn niet dronken, zoals u veronderstelt. Maar dit is dat, wat werd gesproken door de profeet Joël: ‘Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees.’”

121 Wanneer diezelfde Geest wordt uitgestort op een samenkomst van mensen, zullen dezelfde resultaten plaatsvinden. Want u kunt geen leven van een wijnstok in een pompoen stoppen en hem pompoenen laten dragen. Het zal druiven dragen. “Aan hun vruchten worden zij gekend.” De Gemeente wordt gekend. De wereld vraagt zich af: “Wie is Het? Wat is het dat hier gebeurt?” Ze begrijpen het niet omdat ze God niet kennen.

122 Nu, wanneer we dit zien geschieden, precies zoals God het zei, we wachten nu. Wat is het? De Heilige Geest introduceert Christus. Eén glorieuze dag, niet over een heuvel, rijdend op een muilezel, maar komend uit de Glorie, zal de Zoon van God komen, gewikkeld in de gerechtigheid van Gods Geest, rijdend op een wit paard, met Zijn gewaad gedrenkt in Bloed, genaamd “Koning der koningen en Heere der heren.” Het Woord van God zal Hij zijn. En door de hemelen Hem aan het volgen, zullen er tienduizenden maal tienduizenden duizenden zijn. De legers van de Hemel zullen met Hem komen. Wat een glorieuze tijd zal dat zijn! Zingen, er zal gezongen worden. Er zal geschreeuwd worden.

123 Er zal verdriet zijn. Er zal geweend worden. Er zal gehuild worden. Er zal getreurd worden.

124 U zult vertegenwoordigd zijn in een van die groepen, vriend. Dus maak uw beslissing vanmorgen bij welke groep u zult zijn, terwijl wij even onze hoofden buigen.

125 Vraag mij af op dit moment of er hier enigen zijn die nog niet hun beslissing hebben genomen voor Jezus Christus. Hoewel u in de samenkomsten bent geweest en Hem het zicht aan de blinden hebt zien geven, de doven het horen, de kreupelen het lopen, Hem precies de gedachten uit het verstand van de mensen zien nemen en zeggen: “U bent *zo-en-zo*. Waarom deed u *dit* en *dat*?” Precies wat Hij zei dat Hij zou doen. En nog bent u nog niet Zijn dienstknecht geworden. U hebt nooit een getuige gehad.

“Niemand kan Jezus de Christus noemen, alleen door de Heilige Geest.”

U zegt: “Ik geloof het omdat het Woord het zegt.” Dat is waar.

126 Maar het Woord zegt dat: “Niemand kan zeggen dat Jezus de Christus is tot u de Heilige Geest ontvangen hebt. Niemand kan Jezus de Christus noemen, alleen door de Heilige Geest.”

127 Heeft u dit nog niet ontvangen? En u zou het willen, zou u in gebed willen worden gedacht door uw hand op te steken en te zeggen: “Bid voor mij. Ik belijd nu aan God dat ik Zijn Heilige Geest in mijn leven wil, om mij te leiden, zodat ik heel Zijn programma volledig versta dat Hij voor mij heeft in het leven, zodat ik met Hem mag wandelen, als Zijn dienstknecht.” Zou u uw hand willen opsteken, net voor wij bidden? De Here zegene u, zoon. De Here zegene u, zuster. God zij met u.

Laat ons bidden.

128 Allergenadigste God, zoals wij in Uw Woord gelezen hebben waar er, toen U de stad Jeruzalem binnenging, waar Uw mensen vergaderd waren, er waren mensen die U daar verwachtten. De lucht was geladen met Uw Komst. U had beloofd dat U op het feest zou zijn, dat U hen daar zou ontmoeten, en zij keken uit naar U.

129 Anderen dachten dat Het onzin was. “Wie was Dit eigenlijk? Slechts een Galilese schijn-Profeet, een Man die als ‘krankzinnig’ verklaard werd, door de raad van kerken. Wel,” zeiden zij, “wij weten dat U gek bent. U hebt een duivel, en werd ‘een krankzinnige’ verklaard.” En Zijn samenkomst werd “krankzinnig” verklaard. En de man die Hem voorstelde, Johannes de Doper, werd verklaard als “een wilde man, gek, uit de woestijn, een kluizenaar. Wel, er zat niets bij.” De weelderige gemeenten van die dag geloofden zo’n boodschap niet. En die geesten die hen in slavernij hielden, houden vandaag miljoenen vast. En nog geloven ze het niet.

130 Maar voor degenen die wachtten, zij wisten dat hun Heer had beloofd naar het feest te komen. En ze waren aan het wachten, verzamelden zich op straat, en in de kleine ruimtes en waar ze ook maar konden. En ze praatten en wachtten en de hele sfeer was beladen met Zijn komen.

131 Zo is het vandaag, Heer. U beloofde dat we naar het Bruiloftsfeest van het Lam gebracht zouden worden. U zou de Gemeente komen halen. En wij zien tekenen verschijnen, dat U komt, dus, de hele atmosfeer is geladen met Uw komst. We wachten. Er waren vanmorgen wat handen omhoog gegaan, Heer, dat ze nog niet zeker waren dat ze naar dat Feest zouden worden geroepen. We kijken ernaar uit dat U komt.

132 Ze vertellen ons dat ze bommen hebben die de hele wereld aan stukken kunnen blazen, in één oogopslag. Ze kunnen naar een ster kijken, ginder in Rusland, en het precies berekenen tot Louisville, Kentucky, in een fractie van een minuut. De maan bereiken, en het op tachtig seconden voorspelden. O Heer, we

zien die dingen verschijnen net zoals U zei hoe zij zouden zijn. En ze zijn goed in staat om hun dreiging uit te voeren.

¹³³ En God, we slaan de bladzijde om, en zien dat U in staat bent om Uw belofte uit te voeren, want U bent God. En we wachten op U om te komen. Neem deze mensen onder Uw hoede vandaag, Heer. Sta hen Eeuwig Leven toe door Jezus onze Heer.

¹³⁴ Sta toe dat de zieken en aangevochtenen genezen mogen worden. Geef ons een geweldige dienst vanavond, in de genezingsdienst die eraan komt.

¹³⁵ Zegen allen samen, in elke gemeente die hier vertegenwoordigd is, de verschillende mensen uit verschillende geloofsfasen. Mogen zij beseffen dat het niet het geloof van de gemeente is waar zij naartoe gaan dat hen maakt wat zij zijn. Het is hun onvervalste geloof dat ze hebben in de Zoon van God. Alle lof zal de Uwe zijn, Vader. Wij dragen ze aan U over, in Jezus' Naam. Amen.

Jezus heeft alles betaald. (Dat is wat Hij heeft gedaan.)

Al mijn zo- . . . ben ik Hem verschuldigd;
De zonde had een karmijnrode vlek
achtergelaten,
Hij waste het wit als sneeuw.

¹³⁶ Nu, de boodschap voorbij, laten we gewoon de Heer aanbidden, in het zingen.

Jezus heeft alles betaald.
Aan Hem heb ik alles ontleend;
Zonde liet een bloedrode vlek achter,
Hij waste het wit als sneeuw.

Daar aan het kruis waar mijn Redder stierf,
Daar ginds waar ik om reiniging voor mijn
zonde riep;

O, daar werd het Bloed aan mijn hart
aangebracht;
Glorie voor Zijn Naam!

Glorie voor Zijn Naam, dierb're Naam!
Glorie voor Zijn Naam!

O, daar werd het Bloed aan mijn hart
aangebracht;
Glorie voor Zijn Naam!

¹³⁷ Laten we nu niet naar elkaar kijken. Laten we omhoog kijken; onze handen omhoog steken.

Ik ben zo wonderlijk gered van de zonde,
Jezus verblijft zo liefelijk in mij,
Daar aan het kruis waar Hij mij naar binnen
nam;
Glorie voor Zijn Naam!

Glorie voor Zijn Naam, die dierb're Naam!
 Glorie voor Zijn Naam!
 Daar aan mijn hart werd het Bloed
 aangebracht;
 Glorie voor Zijn Naam!

138 Nu wil ik dat u zich omdraait en gewoon de handen
 schudt met iemand voor u, achter u, rechts en links, terwijl we
 dit zingen.

Kom tot deze Bron zo rijk en zoet;
 Werp uw arme ziel voor de voeten van de
 Redder;
 O, spring er vandaag in, en wordt ge- . . .

Nu, laten wij onze handen opheffen.

Glorie voor Zijn Naam!
 Glorie voor Zijn Naam!
 O, glorie voor Zijn Naam!
 O, daar aan mijn hart werd het Bloed
 aangebracht;
 Glorie voor Zijn Naam!

139 Geeft het u geen geweldig gevoel, helemaal schoongeschrobt
 nu, wachtend? O, hoe heerlijk!

Kom tot deze Bron zo rijk en zoet;
 Werp uw arme ziel voor de voeten van de
 Redder;
 O, spring er vandaag in en wordt gezond
 gemaakt;
 Glorie voor Zijn Naam!
 Glorie voor Zijn Naam, dierb're Naam!
 Glorie voor Zijn Naam!
 Daar aan mijn hart werd het Bloed
 aangebracht;
 Glorie voor Zijn Naam!

Doet dat niet iets bij u? Denk hieraan.

Ik ben zo wonderlijk gered van de zonde,
 Jezus verblijft zo lieflijk;

Verblijft! "Gij blijft in Mij, en Mijn Woord in u."

Daar aan het kruis waar Hij mij naar binnen
 nam;
 Glorie voor Zijn . . .

Richt gewoon uw gedachten op Hem, terwijl u Hem aanbidt.

Glorie voor Zijn . . .

140 Wat zouden we kunnen doen, Heer, zonder U?

Glo- . . .

Dit is het uur van Uw verschijnen. U komt spoedig, Heer.

Daar aan mijn hart werd het Bloed
aangebracht;
Glorie voor Zijn Naam!

¹⁴¹ O my! Daar is iets mee dat gewoon door mij heen gaat tot elke vezel in mijn lichaam gewoon schudt. Dat is de Heilige Geest hier. Hum! [Broeder Jackson spreekt in een andere tong en geeft een interpretatie—Red.] Amen. God zij dank. Dat is waar ik het over had.

Mijn geloof ziet op naar U,
Gij Lam van Golgotha,
Goddelijke Redder;
Hoor mij nu terwijl ik bid,
Neem al mijn zonden weg,
O, laat mij vanaf deze dag
Geheel de Uwe zijn!

¹⁴² Ik zong dat met een doel. De Heer heeft me een tekst gegeven voor vanavond, door die interpretatie. "Mijn Woord." Zie?

Terwijl ik door de donkere doolhof van het
leven ga,
En smarten zich om mij heen verspreiden,
Wees Gij mijn Gids;
Gebied de duisternis in dag te veranderen,
Wis verdriet en angsten weg,
En laat mij nooit
Van Uw zijde afdwalen.

¹⁴³ Twee jaar geleden, in de catacomben in Sant'Angelo, catacomben in Rome, stond ik daar beneden. En ik keek daar onderin en ik zag waar ze het beeld uitgehouwen hadden van die heiligen, tweeduizend jaar geleden, van Jezus. Een ervan met het verloren schaap die Hij op Zijn rug droeg, de andere de zieken en aangevochtenen aan het genezen. Ik stond daar met mijn handen zo omhoog, ik zong:

Terwijl ik door de donkere doolhof van het
leven ga,
En smarten zich om me heen verspreiden.

¹⁴⁴ Daarna ging ik van daar naar het Colosseum toe en stond op het terrein daar, waar ze de heiligen aan de leeuwen voedden. En de gladiatoren doodden hen. Ik dacht: "O God! Geloof van onze vaders, die nog steeds leeft, brandend in mijn hart! Heer, laat het nooit van daar weggaan. Laat me ook nooit van U afdwalen." Dat is juist. Hoe ik Hem liefheb!

Er is een bron gevuld met Bloed,
Uit Immanuëls ader,

En zondaars gedompeld in die vloed,
 Worden van hun zondesmetten vrij.
 Worden van hun zondesmetten vrij,
 Worden van hun zondesmetten vrij;
 En zondaars gedompeld in die vloed,
 Worden van hun zonde . . .

¹⁴⁵ Bent u niet blij dat u dat hebt gedaan? Vraag me af of we gewoon onze ogen kunnen sluiten. En zeggen:

De stervende dief verheugde zich om te zien
 Die Bron in zijn dag;
 En daar mag ik, alhoewel vuil als hij,
 Al mijn zonden weggewassen hebben.
 Al mijn zonden weggewassen hebben,
 Al mijn zonden weggewassen hebben;
 En daar mag ik, alhoewel vuil als hij,
 Al mijn zonden weggewassen hebben.

¹⁴⁶ Voelt u zich goed? Gewoon de aanbidding van de Heilige Geest, de zegeningen van de Heer op u.

¹⁴⁷ Nu, we verwachten u vanavond te zien. En de gebedskaarten worden dus uitgedeeld om half zeven, stipt, zodat u de rest van de dienst niet stoort. En als u verlangt, kom.

¹⁴⁸ En hoevelen gaan naar de Hemel, door Gods genade? Laat ons uw hand zien. We gaan omhoog.

Ik heb een Vader daarginds,
 Ik heb een Vader daarginds,
 Ik heb een Vader daarginds,
 Aan de overkant.

O, op een schitterende dag zal ik Hem gaan zien,
 Op een schitterende dag zal ik Hem gaan zien,
 Op een schitterende dag zal ik Hem gaan zien,
 Aan de overkant.

O, die gelukkige dag kan morgen zijn,
 Die gelukkige dag kan morgen zijn,
 Die gelukkige dag kan morgen zijn,
 Aan de overkant.

O, zal dat geen blijde ontmoeting zijn!
 Zal dat geen blijde ontmoeting zijn!
 Zal dat geen blijde ontmoeting zijn!
 Aan de overkant.

¹⁴⁹ Houd u van die oude lofliederen? O, u kunt al uw kleine afgebroken snertliedjes hebben die u wilt. Geef me die oude innige Bloedliederen die iets *hier* in het hart doen, geschreven door de Heilige Geest, neergepend door God. Ze zijn echt.

¹⁵⁰ Wel, de Heer zegene u, heel goed. Ik hoop u vanavond te zien. Geef de dienst over aan de voorganger, nu, Broeder Jackson.

[Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . formeel.

¹⁵¹ Er zijn misschien sommigen hier die vanavond niet naar de gezingsdienst kunnen komen, willen slechts gezalfd worden en dat men voor hen bidt. Er zijn hier een heleboel van ons predikers die u graag zouden willen bedienen op welke manier dan ook. Nu, de gewone gezingsdienst zal vanavond zijn. Nu, dat is, als u kunt blijven wachten. Als u dat niet kunt, kom dan nu meteen hier.

¹⁵² Er is een dame die moet gaan, achterin, die een hartkwaal heeft, of iets dergelijks. Ik geloof dat ze hier is. Iemand wees met hun vinger hiernaartoe. De dame hier die een hartprobleem heeft, die vanavond niet terug kan komen, dat er echt ernstig aan toe is, en wil . . . en niet in de rij kan komen.

¹⁵³ Nu, zie, de reden dat we om de rij vragen, daarmee, we kunnen . . . Ik zelf, ieder heeft een andere manier van bidden. Sommigen bidden op een manier, sommigen op een andere. De mijne, als ik weet waar ik het over heb, dan kan ik handelen.

¹⁵⁴ Maar als ik hier zou gaan om, laten we zeggen, een auto te repareren, en ik zou er helemaal niets over weten. Nou, ik zou een moersleutel halen, en rondkijken. Ik—ik zou het niet weten. Zie?

¹⁵⁵ Welnu, vele mensen hebben gewoon dat overweldigende geloof dat er recht op af gaat en die dingen uitdaagt en ze wegwerpt. Voor mij, ik moet eerst zien wat Gods plan ervoor is, ziet u. U moet opletten. Een profetische gave is een vreemd iets. U kunt dingen ermee doen en uzelf in de problemen brengen. Hoevelen weten dat?

¹⁵⁶ Kijk naar Elia; ik geloof dat het, ja, Elia. Hij was een jonge kerel, werd kaalhoofdig, en sommige kleine kinderen plaagden hem over het feit dat hij kaalhoofdig was. Zeiden: "Waarom gaat u niet omhoog zoals Elia het deed?" En hij keerde zich om en legde een vloek op die kinderen, en tweeënveertig van hen kwamen om. Dat is niet de natuur van de Heilige Geest. Zie? Dat was die profeet, woedend, en hij plaatste gewoon een vloek op wat hij zei.

¹⁵⁷ Jezus zei, verderop in de Schriftgedeeltes die ik vanmorgen las: "Indien u tot deze berg zegt: 'Word bewogen' en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u zei zal gebeuren, dan kunt u hebben wat u zei." Daar hebt u het. Zie? U moet letten op wat u doet.

¹⁵⁸ Nu, kijk naar Mozes. Hij had macht. Het was niet Gods wil om water uit de rots te brengen (Hoevelen weten dat?) de tweede keer. Hij behoorde er tegen te spreken, niet te slaan. God vertelde hem om er tegen te spreken. Hij draaide zich gewoon om en sloeg het, want hij had de macht om het te doen. God nam hem mee boven op een berg, zei: "Kijk daarginds, zie je het land, maar Ik zal u niet laten overgaan, omwille van wat je daarginds bij de rots deed." Zie? Zie?

159 Dus moet je daarbij opletten. Dat is de reden dat ik altijd probeer . . .

160 En ik heb het gevoel dat binnenkort, misschien binnen de volgende paar dagen, ik heb een gevoel dat God opnieuw tot mij zal spreken. Zie? Ik lig in het bos, dag en nacht, te wachten op die tijd. Ik heb het gevoel, de laatste twee of drie weken, dat Hij tot mij zou spreken. Ik geloof dat er iets bij mij gaat veranderen. Ik heb er lang naar uitgekeken. De ene, de voorspelling die hier niet lang geleden werd gegeven, van wat er zou gebeuren, het gebeurde. Maar het is alsof iets diep in mij aan het bewegen is. En ik blijf gewoon buiten, ga 's morgens vroeg weg, 's nachts weg, en wacht, en kijk, om te zien wat Hij zal zeggen. En zo nu en dan ga ik neer op mijn knieën en zeg: "Bent U hier, Heer? Is er iets dat U wilt dat Uw dienstknecht weet?" Dat is de reden waarom ik uitkijk. Ik wil dat het uur komt waar we geen onderscheiding hoeven te hebben, waar ik geloof heb zonder dat.

161 Ik denk, hier komt een visioen, zeg maar *deze* vrouw, of *deze* dame, of wie het ook is. Zie, ik weet het niet, een man, wie u ook mag zijn, komt hier. "Ik heb u nooit in mijn leven gezien." Maar Hij laat me daar zien wie u bent, wat er met u aan de hand is, waar u vandaan komt, wat u deed om dit te veroorzaken. Er moet een oorzaak zijn voor alles.

162 En wat als iemand zondigde? Misschien hebben ze iets gedaan wat ze niet hadden moeten doen. Misschien hadden ze iets moeten doen wat ze niet hebben gedaan, of iets op die manier. En hier zijn ze, met God Die Satan toestaat die vloek op hen te houden, om hen tot iets te brengen, tot—tot gehoorzaamheid. Ziekte is soms een zweep die God gebruikt, om gehoorzaamheid te brengen. En wat als die persoon daar staat, en ik zeg: "O, halleluja, glorie voor God, prijs God," zalf hen met olie en bid over hen; en stel dat ik die boze geest van hen afwerp, en God liet het toe dat het daar werd geplaatst? Ik zit dan in de problemen met God. Ziet u wat ik bedoel? Ik ben . . .

163 Maar als ik daar zie dat de Heer zo-en-zo zegt. Misschien heeft Satan het net gedaan. En ik zie dat er niets is in het leven van die persoon om te hinderen, dan heb ik geloof om daarnaartoe te gaan. Ik heb geloof, omdat ik Hem heb gezien toen Hij naar me toe kwam en me verteld heeft om het te doen. Zie?

164 En dan, nog iets is, misschien als ze iets verkeerd gedaan hebben en ik zeg: "U heeft zo-en-zo gedaan."

"Dat is juist."

"Nou, maak dat in orde."

165 "Ik beloof voor God dat ik het in orde zal maken." Kijk nog eens weer en zie ze daar gezond, in de komende jaren, nog steeds gezond. Dan weet u; God heeft het al gesproken.

166 Wacht gewoon dat ik het woord zeg, dat is alles. Zie? Dat is wat er nodig is. Dat is hoe. Ik let op, laat mijn bediening traag zijn, neem elke geval en let er op, dan weet ik waar ik het over heb. Zie? Ik weet precies wat ik tegen de persoon moet zeggen.

167 Nu, er zijn tijden geweest dat ik de dood over een persoon zag, ik zou niets zeggen. Ik zeg gewoon: “De Heer zegene u. Heb geloof in God. God zal u genezen, als u maar geloof hebt.” Ga zo door, wetende in mijn hart dat ze niet gaan leven. Want, nou, je wilt hen dat gewoon niet vertellen, tenzij—tenzij het moet, als de Heilige Geest het openbaart.

168 U weet dat het vele keren is gedaan. Vertelt hen, zegt: “U kunt uzelf maar beter gereed maken. U gaat heen. Er zal niets zijn dat u zal redden.”

169 Ik had hier een klein meisje, een tijdje geleden, de vader zei, als dat kleine meisje herstelt, hij een Christen zou zijn. Ik wilde dat dat gezin Christelijk zou zijn. Ik ging naar het huis. Het kindje had dubbele longontsteking. Ze hadden haar al de penicilline gegeven die ze haar konden geven. Het had geen enkel effect. Ze werd maar steeds zwakker en zwakker. En ik ging ernaartoe om haar te zien. Ik ging daar binnen, en ik zei: “Ik weet het niet.” Ik zei: “Ik—ik ga bidden.” En ik ging naar binnen en bad voor haar, en met heel mijn hart.

170 En de dokter kwam die namiddag en zei: “Haar koorts is gedaald.” De volgende ochtend kwam hij en zei: “Dat kind is zoveel beter,” zei, “ze kan tegen de avond opstaan.”

171 O, de vader, toen ik haar ging zien, ontmoette hij mij, en hij verheugde zich. Hij zei: “O, Broeder Branham!”

En ik zei: “Lee, ik ben zo blij om uw kindje zo te zien.”

172 En de Heilige Geest verscheen aan mij, zei: “Ze zal niet langer dan drie dagen leven.”

173 En de vader zou tot Christus komen. Zei: “Nu, wanneer u uw samenkomst hebt, ben ik klaar om gedoopt te worden,” hij en zijn gezin. Nu, ik—ik kon het hem niet vertellen. Ik haatte het hem te vertellen. Ik wist dat het kindje ging sterven.

174 Ik ging terug en vertelde mijn vrouw, vertelde, o, veel van de kennissen en mijn burens, enzovoort: “Het kindje zal niet leven,” klein meisje ongeveer acht jaar oud. Ik zei: “Ze zal niet leven. Ze zal binnen drie dagen dood zijn.” Ik zag die moeder daar staan huilen, ze boog drie keer haar hoofd, de tranen liepen naar beneden. Ik zag een kleine, witte kist door de kamers gaan, toen ik daar stond. Ik zei: “Ze gaat heen.”

“Nou,” zei, “moet u het Lee niet gaan vertellen?”

175 Ik zei: “Ik wil het hem niet vertellen.” Ik zei: “Ik hou van kleine Beatrice, in de eerste plaats, en ik . . .” Jullie weten allemaal over wie ik het heb. Dus, ik zei: “Ik hou van kleine Beatrice, en ik—ik wil niet dat zij het weet. En ik wil het de

vader niet vertellen.” En—en ik zei: “Ik—ik weet niet wat ik moet doen. Maar ik weet dat het kindje. . .” Met drie dagen was ze heengegaan. Zie? Ik zei dat ik het niet aan de vader wilde vertellen. Zie? Nu, op die manier.

¹⁷⁶ Nu, meermaals ben ik heengegaan om te bidden. In Afrika, daar, waar er maar ongeveer drie of vier mensen op het podium waren. En toen er iets op het podium zou gebeuren, deed ik gewoon een gebed voor de hele gemeente, en er vonden vijftigduizend wonderen tegelijk plaats. Zie? Het is het geloof van de mensen. Nu, vaak brengen we de mensen naar het podium, leggen de handen op hen, bidden voor hen, sturen ze weg. Ze gaan weg en worden gezond. Zie? Dus, het is gewoon wat de mensen denken. Het is hun geloof, hoe het ook zij.

¹⁷⁷ Maar om iets te vervloeken, ik wil eerst weten wat ik doe. Ik ben het dan die het doet.

¹⁷⁸ Als u komt, handen op u laat leggen, is dat uw geloof, dat is wat u gelooft. Begrijpt u nu wat ik bedoel, iedereen? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zie? En ik ben bang om te zeggen. . .

¹⁷⁹ Hier komt een persoon, ik weet niets over hen, heb ze nog nooit gezien: “Broeder Branham, ik heb *zo-en-zo* bij me. Het is. . . Ik—ik—ik heb kanker. Ik heb tuberculose.”

¹⁸⁰ Ik ben gewoon bang om dat te zeggen. Zie, ik weet niet wat ik doe. Zie? Ik—ik zou liever zeggen: “Ik zal voor u bidden.” Zie, op die manier. Maar als ik een visioen kan zien en kan zien wat er gaat gebeuren, is dat anders. Zie? Ik—ik weet wat ik moet doen. Ik—ik—ik begrijp het dan, wat. Het is net alsof je ergens binnenwandelt. Maar vaak heb ik honderden keren voor de mensen gebeden.

¹⁸¹ Broeder Scharrer die daar achterin zit, ik kijk nu naar hem. Ik was ergens naar een begrafenisdienst geweest, heb Zuster Robersons moeder begraven. Broeder Scharrer, ik had nog nooit een man in een erger toestand gezien dan waarin hij verkeerde, ik. . . migraine hoofdpijnen, of iets dergelijks. Ik weet het niet. En hij kwam tot een plaats waar hij buiten bewustzijn was, wist niets. Liep regelrecht in zijn kamer, had gewoon een woord van gebed, liep weer weg. Ik zei: “Net zo zeker als ik hier sta, zal hij gezond worden.” En dat was het. Liep er gewoon uit.

¹⁸² Mevrouw Wood daar, haar moeder lag stervende met een kanker op haar gezicht. U weet wat dat is. Als u maar uw lip hier aanraakt, *hier* binnen, dan kunt u zo sterven. Een bij stak onlangs een man, even voorbij New Albany, stak hem op de lip, hij stierf in ongeveer twee minuten. Als er *hier* iets is, knijp nooit iets op uw lippen, want het loopt naar de zenuw die naar uw hersenen loopt. Eigenlijk zouden mensen, een man zich nooit over zijn lippen scheren. Zo is dat precies. Wanneer uw scheermes

trekt, komen er tranen in uw ogen. Het is slecht, daar binnenin, voor de hoofdzenuw.

¹⁸³ Hier, enige tijd geleden, was ik hier waar Gene en Leo. . . Er was daar een meisje dat bij de apotheek werkte, hier bij—bij de apotheek. En ik ging naar binnen om het een of ander goedje voor mijn kinderen te halen, om vitaminen en zo te halen, voor hun verkoudheden, enzovoort. En zij vertelde het de mensen daar in de buurt.

¹⁸⁴ Er was een bepaalde prediker daar. Hij zei: “Wilt u me vertellen dat Broeder Branham een van zijn kinderen medicijnen zou geven?” Zie, het is niet bekend. En ik zei. . . “Wel,” zei hij, “ik heb geen greintje meer vertrouwen in hem dan wat ook in de wereld.” En maar twee dagen later was hij zich aan het scheren, sneed zijn lip, kneep het zo. Hij was in het ziekenhuis, de volgende dag, onder een zuurstoftent. Ongeveer vier of vijf dagen later kwam hij, zijn gezicht zo opgezwollen. Zie? Zwol zo op, want hij kneep een plekje op zijn lip. Zie? Moet voorzichtig zijn met wat u daarmee doet, dat lipprobleem, *hier*.

¹⁸⁵ Nu, terug naar de geest—de geestelijke kant. Zie? U moet weten wat u benadert, wat u doet. Als u het niet weet, doe het dan niet.

¹⁸⁶ Nu, met betrekking tot gebed voor de zieken, o, ik zou heel veel dingen kunnen zeggen. Mevrouw Wood, waar ik het over had, haar moeder, een kanker had hier in deze aderen geslagen. Haar gezicht was opgezwollen. Leo, Gene en ik waren in Michigan. En we hoorden het aan de telefoon. Mijn vrouw belde me, zei: “Mevrouw Wood haar moeder is stervende.”

¹⁸⁷ Ik liep over de rivier. Daar zat mevrouw Wood, helemaal overstuur. Ze zei dat haar moeder stervende was. Ik ging de kamer binnen en bleef daar een lange tijd bij haar, geen visioen. Maar net toen ik naar haar toe liep, zei gewoon iets in mij: “Ze gaat leven.” Ik liep er weer uit.

¹⁸⁸ Meneer en mevrouw Wood zaten daar, zeiden: “Wat heeft de Heer gezegd? Hebt u een visioen gezien?”

¹⁸⁹ Ik zei: “Nee.” Ze. . . opeens. Ze waren in een samenkomst geweest, ziet u, en hadden de visioenen gezien. Ze werden terneergeslagen. Maar slechts een minuut later, ik zei: “Maar Iets vertelde het mij. Het is net zozeer ZO SPREEKT DE HEER als een visioen, dat de vrouw gaat leven.” En ze leefde.

¹⁹⁰ Een kanker *hier*, beneden op haar gezicht, zo. En hier was het reeds in het bot gegaan, had heel het bot weg gegeten, en eromheen, zo, al het vlees tot diep in het bot, zo. En ze leeft vandaag, nauwelijks een litteken daar waar het was. Zie? En wat het verspreid had, de dokter had haar er een injectie in gegeven, en deed het verder verspreiden, ziet u. En dat—dat deed het, of probeerde het af te branden, of wat ze er ook voor probeerden te doen.

¹⁹¹ Nu, het is het geloof van de mensen, waar u geloof in heeft. “Indien gij. . .” Hier, Jairus zei: “Kom, leg Uw handen op mijn meisje, mijn dochter, en zij zal leven.” Herinnert u zich dat nog?

¹⁹² De Romein zei: “Ik ben het niet waardig dat U onder mijn dak zou komen. Spreek slechts het woord en mijn dienstknecht zal leven.” Is dat juist? Daar hebt u het. Het ligt aan het geloof.

¹⁹³ Nu, is de dame hier, met het hartprobleem, die vanavond niet terug kon komen? Als zij hier is. . . [Broeder Jackson zegt: “Hier achteraan, aan de linkerkant.”—Red.] Aan de linkerkant. Goed, meneer. Goed, jonge dame, als u nu deze kant op wilt komen, komt u maar.

Iemand anders? U mag gerust.

¹⁹⁴ Ik wil dat Broeder Cash en Broeder. . . u broeders hier. Ik geloof dat Broeder Beeler er ook tussen zit, nietwaar? Kom hier, Broeder Beeler. Nog een prediker, een prediker die nu zou willen komen, we willen voor deze jonge vrouw bidden.

¹⁹⁵ Ze zeiden dat het een hartkwaal was. Klopt dat? Dat is de grootste doodsoorzaak die we hebben, hartkwaal. Maar weet u dat Jezus in het hart leeft? Heeft u Hem daarbinnen geaccepteerd? U, o, woont u hier ook in de stad? [De zuster zegt: “Uit Ohio.”—Red.] Ohio. U kunt genezen worden van uw hartkwaal. God is de genezer. Hij geneest het hart. Hij geneest elk deel van het lichaam, elk orgaan.

¹⁹⁶ Nu, komt u *deze* kant op, broeders. Laten we komen waar de dame is.

¹⁹⁷ Ik zou willen dat de samenkomst hun hoofden buigt, terwijl we bidden, . . .? . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁹⁸ Gij maakt het hart. U doet het groeien en leven. U kunt een nieuw weefsel bouwen waar het oude werd verscheurd. Want Gij zijt God, en God alleen. En ik denk: “Wat als dit mijn zus was, Delores; mijn vrouw, Meda; of mijn dochter, Rebekah?” Ik zou willen dat de gemeente bidt, met alles wat in ons is, Heer, een gebed van geloof voor mijn kind, of mijn vrouw, of geliefde. Misschien is het iemands dochter, en misschien iemands vrouw. Misschien is het een baby z'n moeder. Ze zei dat ze U liefheeft en dat ze U als haar Redder heeft aanvaard. En ze heeft het recht om tot deze voorrechten te komen. En we komen, op de autoriteit van Uw uitnodiging, om haar deze gaven van genezing te bedienen. En door haar de handen op te leggen, moge het Woord van God in haar lichaam worden gemanifesteerd, om deze hartkwaal weg te nemen.

¹⁹⁹ Wij veroordelen het, op basis van Jezus Christus' eigen Woord, Dat zegt: “Het gebed des geloofs zal de zieken redden en God zal hen doen opstaan.” Nu, in Jezus Christus' Naam, laat de hartkwaal onze zuster verlaten. Moge ze gaan, met nooit meer een enkel spoor ervan. En U zult lof en glorie hebben

voor deze zegeningen, die alleen door Uw hand kunnen komen, terwijl wij bedienen, overeenkomstig Uw Woord. Amen. Raak haar aan, Heer.

Heb vertrouwen en geloof het, zuster! . . . ? . . .

²⁰⁰ Dierbare God, deze zwakke, gerimpelde handen van deze lieve moeder, hebben haar kinderen bediend en haar kleinkinderen, en hebben mij vele malen gediend, en ze is behoeftig deze morgen. En wij staan, nadat er werd gepredikt dat U zo'n grote God bent, zo'n grote, machtige God, en niet een God van de geschiedenis; een God van de tegenwoordige tijd: "IK BEN." En ik bid, o Heer God, dat U Uw zegeningen van genezing over haar lichaam zal sturen. Handen op haar, in de Naam van Jezus. Moge ze vandaag van hier gaan en gezond worden, en nog vele gelukkige jaren leven, om U te dienen. En U zult alle lofprijzing voor deze dingen hebben, terwijl ze rondgaat en de mensen vertelt over wat er is gebeurd. Amen.

²⁰¹ Halleluja! Marion Williamson, God zegene u. Jullie hebben me allebei gebeld. Met u gesproken . . . ? . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

²⁰² Ja. Ik heb enkele jaren geleden voor haar gebeden, met tuberculose. Ze werd genezen. Ze is ziek, maar ze moet onderscheiding hebben om precies te weten wat er . . . wat ze heeft gedaan, of wat het ook is. En ik geloof ook dat deze jonge dame en degenen voor wie we zo-even hebben gebeden, gezond zullen worden. Ik geloof dat met alles wat in mij is. Ik geloof het gewoon. Gelooft u het ook? Ik heb hetzelfde soort gevoel over hen als ik over uw moeder had, mevrouw Wood, ziet u; of zoals ik over u had, Broeder Scharrer; en vele anderen hier. Ik heb gewoon het gevoel dat ze gezond zullen worden. Dat is alles. Ze—ze hebben—ze hebben een lange afstand gereden en zijn naar de dienst gekomen, en dat toont hun geloof.

²⁰³ Weet u, de Bijbel spreekt daarover, in de laatste dagen? Jazeker. O! "Het zal Licht zijn in de avondtijd." Is dat juist? Het zal Licht zijn, hetzelfde Evangelie. Dezelfde Heilige Geest, dezelfde Kracht van God zou hier zijn om de zieken en de aangevochtenen te genezen, zoals het was. En God is nu tegenwoordig, nu op dit moment tegenwoordig. Hij is nu net zo tegenwoordig als Hij vanavond zal zijn, evenzo, om de zieken en aangevochtenen te genezen. Is Hij niet goed?

²⁰⁴ Laten we een koor zingen, dit: "Wondervol, is Jezus voor mij." Zuster, kent u dat?

Wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,
Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij.

Laten we het nu samen zingen.

Wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,
 Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij;
 O, redde mij, bewaarde mij van alle zonde en
 schande,
 Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!
 O, wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,
 Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij;
 O, redde mij, bewaarde mij van alle zonde en
 schande,
 Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!
 Ik was eens verloren, nu ben ik gevonden, vrij
 van veroordeling,
 Jezus geeft vrijheid en een volledige redding;
 Redde mij, bewaarde mij van alle zonde en
 schande,
 Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!
 Wondervol, wondervol, is Je- . . .

Zing het, iedereen nu. Laat het omhoog gaan.

Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij;
 O, redde mij, bewaarde mij van alle zonde en
 schande,
 Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!
 O, wondervol, wondervol . . .

Hef uw handen omhoog wanneer . . .

. . . mij,
 Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij;
 O, redde mij, bewaarde mij van alle zonde en
 schande,
 Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

²⁰⁵ Amen. Laten we nu gewoon onze handen opsteken en Hem danken, iedereen, op uw eigen manier.

²⁰⁶ Heer, we danken U voor Uw goedheid. We danken U voor Uw barmhartigheid, voor alles wat U voor ons heeft gedaan. Het was goed om hier te zijn. We zouden met Petrus en de anderen zeggen: "Laten we drie tabernakels bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elias," maar die gezegende Stem zegt: "Dit is Mijn geliefde Zoon, hoort gij Hem." Zo wondervol is Jezus, "de Raadsman, de Vredevorst, de Machtige God, de Vader voor altijd."

²⁰⁷ Wees de komende dag bij ons, Heer. Zegen ons nu. Geef ons vanavond een geweldige dienst.

²⁰⁸ Zegen Uw dienstknechten, overal ter wereld. Zegen de aanstaande samenkomsten, over het hele land, Heer, ginder in San Jose, Californië, de andere plaatsen waar de samenkomsten en mensen nu samenkomen voor de geweldige diensten. Wees

vanavond met ons. Wees met de mensen in de tabernakel. Door het hele land, overal waar Uw Naam wordt genoemd, sta het toe, Heer, dat U daar zult zijn. In Jezus' Naam.

²⁰⁹ Nu zal ik de dienst aan de voorganger overgeven, die zal beëindigen, Broeder Jackson. Half zeven dus, gebedskaarten.

²¹⁰ [Broeder Jackson zegt: “Ik zou willen zeggen dat we vandaag een liefdesoffer voor onze broeder willen opnemen.”—Red.]

²¹¹ Dank u, mijn Broeder Junior, geliefde. Dank u, helemaal niet. Nee. Doe het niet. Doe dat niet. Ik voel me heel klein. Ik voel me nu heel goed; u wilt toch niet dat ik me anders voel? Dus, bedankt, hoe dan ook. Hij maakte maar een grapje, te zien wat ik zou zeggen. Ga door.

WIE IS DIT? DUT59-1004M
(Who Is This?)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 4 oktober 1959 in de Faith Assembly in Clarksville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org